

Naturskyddsföreningen

ÖPPET BREV

Till Naturvårdsverkets generaldirektör Johan Kuylenstierna

Naturskyddsföreningen och Världsnaturfonden WWF har tagit del av uppgifter om att Naturvårdsverket överväger att återuppta frågan om att införa jakt med pil och båge som en ny jaktform i jaktförordningen. Mot denna bakgrund vill vi uttrycka vår starka oro och uppmana myndigheten att inte gå vidare med ett sådant förslag.

Svensk jaktlagstiftning vilar på en tydlig och grundläggande princip: vilt får inte utsättas för onödigt lidande. Detta följer av 27 § jaktlagen och är en bärande rättslig och etisk utgångspunkt för all jakt i Sverige. Varje jaktmetod måste därför uppfylla högt ställda krav på träffsäkerhet, snabb avlivning och minimerad risk för skadeskjutning.

SLU:s vetenskapliga råd för djurskydd har i sitt yttrande om jakt med pil och båge konstaterat att det finns betydande vetenskapliga osäkerheter kring risken för skadeskjutning samt tiden från träff till medvetlöshet och död. För mindre djurarter saknas i princip helt vetenskapligt underlag. Denna kunskapsbrist är i sig problematisk. En jaktmetod där centrala faktorer inte är tillräckligt vetenskapligt klarlagda kan inte utan vidare anses uppfylla kravet i 27 § jaktlagen.

Det är inte tillräckligt att det saknas bevis för att metoden är mer skadlig än andra. Det är Naturvårdsverket som, vid införande av en ny jaktform, måste kunna visa att den är förenlig med lagens krav och att risken för onödigt lidande inte ökar. Så länge det vetenskapliga underlaget är otillräckligt kan detta inte anses vara säkerställt.

Försiktighetsprincipen bör här ges tydlig betydelse. När det råder vetenskaplig osäkerhet kring risker för ökat lidande ska återhållsamhet iakttas. Det är inte förenligt med en ansvarsfull naturförvaltning att införa en ny jaktmetod och därefter utvärdera negativa konsekvenser. Detta särskilt när det inte föreligger något dokumenterat behov av metoden inom viltförvaltningen.

Även proportionalitetsprincipen aktualiseras. Ett införande måste ha ett legitimt och tydligt förvaltningssyfte och vara nödvändigt i förhållande till detta. Om nyttan främst består i att möjliggöra en alternativ jaktform för en begränsad grupp, medan riskerna rör viltets välmående, tillsyn och allmänhetens förtroende för jakten, är det svårt att se att kravet på proportionalitet är uppfyllt.

Jaktetik är en central del av svensk viltförvaltning. Naturvårdsverkets egen viltstrategi betonar att jakt ska ske med respekt för viltet och med etik i åtanke. En jaktform som bygger på mycket korta skjutavstånd, små träffytor och hög precision för att undvika utdraget lidande ställer extremt höga krav på utövaren och innebär, även vid korrekt användning, en annan skadeprofil än kulvapen. Den etiska frågan är om det är förenligt med modern jaktetik att införa en metod där osäkerheten kring effekterna är så betydande.

den 23 mars 2026

Det finns även aspekter kopplade till människors säkerhet och friluftsliv. Svensk natur nyttjas av jägare, vandrare, bärplockare, svampplockare och barnfamiljer. En tyst jaktform kan innebära att närvaron av pågående jakt är svårare att uppfatta för andra som vistas i området. Detta kan skapa oro och risker som måste beaktas i en helhetsbedömning av jaktformens lämplighet.

Naturvårdsverket är landets centrala viltmyndighet. Beslut om nya jaktformer måste vila på robust vetenskap, tydlig rättslig grund och hög etisk standard. Att åter aktualisera ett förslag som tidigare mött omfattande kritik och där de grundläggande kunskapsbristerna kvarstår riskerar att försvaga förtroendet för förvaltningen.

Mot denna bakgrund uppmanar vi Naturvårdsverket att avstå från att införa jakt med pil och båge i jaktförordningen. Svensk viltförvaltning ska präglas av kunskap, försiktighet och respekt för viltet. Det är inte förenligt med dessa principer att införa en jaktmetod där risken för onödigt lidande inte med säkerhet kan uteslutas.

Beatrice Rindevall
Ordförande
Naturskyddsföreningen

Gustaf Lind
Generalsekreterare
Världsnaturfonden WWF